

Carrer del Rosari o carrer Nou

Òdena

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Carrer del Rosari
Emplaçament	Centre del nucli antic d'Òdena

Coordenades:

Latitud:	41.60616
Longitud:	1.64128
UTM Est (X):	386782
UTM Nord (Y):	4606942

Classificació

Número de fitxa	08143 - 181
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament d'Òdena. Plaça Major, 2
Autoria de la fitxa	Josep-Vicenç Mestre i Casanova
Data de registre de la fitxa:	dl., 21/10/2013 - 02:00

Descripció

Les edificacions del carrer són de planta baixa i planta primera i moltes disposen de planta segona, amb coberta de teula ceràmica tipus aràbiga. Les edificacions corresponen als primers assentaments construïts a peu del castell però durant aquestes últimes dècades

han estat molt transformades. Ara bé, algunes de les edificacions mostren sota les diverses capes d'arrebossat, el paredat de pedra de guix que es va utilitzar per bastir els habitatges a l'eixample del poble.

Observacions:

Descripció extreta de la fitxa de l' Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental d'Òdena, Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Local i Ajuntament d'Òdena. Barcelona, 2013.

Història

Segons Xavier Jorba, al llarg del segle XVIII, degut a l'expansió demogràfica, els propietaris dels grans masos donaran a cens o vendran perpètuament als petits pagesos una minúscula parcel·la de terra per a poder edificar-hi una casa de tipus unifamiliar, amb un pati a la part del darrera, per fer-hi un hort de secà o de regadiu, i a la vegada permetran accedir a les terres dels masos per la via de la rabassa morta. El tipus de fragmentació que tindrà el mas variarà segons la seva localització. Els masos més propers als pobles fragmentaran segons la demanda de terra per construir.

Segons Xavier Jorba, Josep Serra propietari del mas i habitant al castell fins l'any 1785, obté el 23 de gener de 1796 del duc de Cardona la llicència per construir edificacions en la partida anomenada la Guixera, situada sota el mateix castell, on hi ha actualment els carrers de la Guixera i del Rosari. Els nous habitants hauran de pagar al duc un cens també de 6 diners anuals, pel permís concedit. La urbanització correspondrà a un model de creixement horitzontal amb cases unifamiliars. Els pactes que signaran propietari i compradors, respecte a la urbanització, seran en termes generals els següents:

- Pagar un cens anual.
- Obligació de l'adquiridor del terreny de compartir la paret mitgera. El veí haurà de pagar la meitat del cost de la seva construcció.
- No poder obrir finestres ni forats a la paret de solixent.
- El comprador haurà de pagar anualment el cens de sis diners al duc de Cardona, i qualsevol altra imposició.

Els establiments del carrer de La Guixera i del carrer del Rosari es van iniciar a finals del segle XVIII (1798), però no va ser fins finals del segle XIX que es completà la seva urbanització (1882).

Segons Josep-Vicenç Mestre "El carrer del Rosari també es coneix com carrer del Roser i com carrer Nou. Durant la Segona República es denominà Jaume Cortada, mestre que es va destacar pel foment de les idees republicanes i per la defensa de la formació dels pagesos al Centre Fraternal Instructiu.

En aquest carrer hi havia a inicis de segle XX una ferreria i una fusteria, a més de tres sales de ball corresponents a diverses entitats (Flor de Maig, "Centro Católico" i "La Unión Odenense").

Es van plantar unes moreres per tal d'implantar una activitat complementària a l'agricultura: la sericicultura o cria de cucs de seda per a l'elaboració del preuat fil de seda. Per tal d'alimentar-los fàcilment s'utilitzaven les fulles de les moreres. La seda s'utilitzava a inicis del segle XX per exemple per elaborar les cintes que adornaven els barrets de les senyores de l'època".

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental d'Òdena, Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Local i Ajuntament d'Òdena. Barcelona, 2013.

JORBA i SERRA, Xavier (2011) Òdena, segles XVI i XVII. Parnass Edicions, Barcelona

MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç (1989): "Òdena comptava a principis de segle amb unes infraestructures socials envejables", Òdena, Butlletí d'Informació Municipal. Nova època, 17, Ajuntament d'Òdena, Òdena, pp.7-8.

